

Mehmedim

— nesimsek · 23 Ağustos 2012

Karış karış kanla yazılan destan,
Yüreğimiz aşkla yanar Mehmedim.
Her ne gelir ise düşmandan, dosttan
Önce sana çarpar, siner Mehmedim.

Kuşlar selam verir gökte uçarken,
Güller koku saçar gönle açarken,
Börtü-böcek huzur ile yaşarken,
Söylediğin söze kanar Mehmedim.

Gece kundağında rahatça uyur,
Gelecek Mehmetler, güvenle büyür,
Büyüdükçe korku, şüphe kaybolur,
Anasından helal emer Mehmedim.

Büyüyüp vatana olunca asker,
Şehitlik makamın ilkönce ister,
Madem kucak açmış bekler Peygamber;
Şahadete uçar konar Mehmedim...

Askerlik Mehmede kutsal bir ocak,
Karışlar vatani hep köşe bucak,
Diller söyleyecek, kalem yazacak,
Tarihin sırtına biner Mehmedim.

İster ki düşmanı namert olmasın,
Sırtını dönünce, akli kalmasın
Kimse toprağından zerre çalmasın,
O zaman şahine döner Mehmedim...

Alnından vurulup düşe de dile,
Sancağı bırakmaz, kan dönse sele,
Sırtından yediği darbeler bile,
Toprağa gülerek iner Mehmedim...

Vatanın bağrından evlattır kopan,
Vatandır bedene candan can katan,
Yıldızı hilali canından sayan,
Kanını bayrağa sunar Mehmedim...

10.10.2007

Necati ŐİMŐEK

Ankara